

339.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 1 maja 1925 r.

w sprawie przedłużenia terminów, wyznaczonych do zgłoszenia do ocenia oraz do sprzedaży z licytacji przesyłek celnych.

Na podstawie art. 21 rozporządzenia Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustalony w paragrafie 12 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 11, poz. 64) w brzmieniu, nadanem mu rozporządzeniem z dnia 11 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 64, poz. 578), termin do zgłoszenia przywiezionych z zagranicy towarów do odprawy celnej przedłuża się:

- a) w granicznych urzędach celnych do 6 dni od dnia nadejścia,
- b) w wewnętrznych urzędach celnych do 14 dni od dnia nadejścia.

§ 2. Paragraf 33 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 11, poz. 64) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem z dnia 3 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 100, poz. 789) względnie rozporządzeniem z dnia 30 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 13, poz. 121) otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 33.

Towary, nieopłacone w myśl § 32 należnościami celnymi, lub po opłaceniu nieodebrane, winny być sprzedane z licytacji po upływie następujących terminów:

- a) w granicznych urzędach celnych po upływie 6 dni po dokonaniu odprawy celnej,
- b) w wewnętrznych urzędach celnych po upływie 14 dni po dokonaniu odprawy celnej.

Na nabywcę towaru przechodzą wszystkie w tym względzie obowiązki pierwotnego odbiorcy.

Powyższe terminy nie dotyczą jednak żywych zwierząt, świeżych roślin i towarów, podlegających szybkiemu zepsuciu, które mogą być sprzedane niezwłocznie.

Uzyskaną ze sprzedaży gotówkę w całości lub z potrąceniem należności celnych, przewozowych i innych otrzymuje pierwotny odbiorca towaru.

W wypadkach, gdy strona wniesie reklamację na piśmie z powodu wyniku rewizji celnej, powołane wyżej terminy sprzedaży towaru z licytacji liczy się od daty zawiadomienia strony o ostatecznym orzeczeniu władzy kompetentnej do rozstrzygnięcia reklamacji”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

340.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu

z dnia 6 maja 1925 r.

o ustaleniu ostatecznego terminu składania reklamacyj w Głównym Urzędzie Przywozu i Wywozu w likwidacji.

Na mocy art. 11 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Wszelkiego rodzaju reklamacje eksporterów, dotyczące zwrotu opłat wywozowych i manipulacyjnych, umarzania należności z tego tytułu i gwarancji bankowych tak na uiszczenie opłat wywozowych, jak i waluty eksportowej, tudzież w sprawie różnego rodzaju nadpłat powinny być składane w terminie ostatecznym do dnia 31 maja 1925 r.

Podania złożone po tym terminie rozpatrywane nie będą.

§ 2. Niezareklamowane do dnia 31 maja 1925 r. zobowiązania względem Skarbu Państwa w Głównym Urzędzie Przywozu i Wywozu jak również gwarancje bankowe będą podlegały wykonaniu bez względu na to, czy odpowiednie pozwolenia wywozowe zostały lub nie zostały wykorzystane.

§ 3. Należności z tytułu zobowiązań względem Skarbu Państwa w Głównym Urzędzie Przywozu i Wywozu, które nie zostaną przed dniem 30 czerwca 1925 r. uregulowane, będą ściągane przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

341.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 9 maja 1925 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 11 września 1924 r. w sprawie ustanowienia ceł wywozowych na niektóre towary (Dz. U. R. P. № 83 poz. 796).

Na podstawie art. 7 lit. a ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80 poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowionej w rozporządzeniu z dnia 11 września 1924 r. (Dz. U. R. P. № 83 poz. 796) pozycji taryfy celnej wywozowej 233 (Rudy) nadaje się brzmienie następujące:

Pozycja taryfy celnej.	Nazwa towaru:	Cło wywozowe od 100 kg.:	
		Zł.	gr.
233	R u d y:		
	1) żelazne darniowe . . .	1	—
	Uwaga: Rudy żelazne darniowe, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu .	bez cła	
	2) żelazne wszelkie (oprócz darniowych)	3	—
	Uwaga: Rudy żelazne wszelkie (oprócz darniowych), za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu .	bez cła	
	3) piryty i wypalki pirytowe (purple ore)	—	15
	4) manganowe	5	—
	5) cynkowe, ołowiane i miedziane	30	—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

342.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 9 maja 1925 r.

w sprawie sprostowania rozporządzenia z dnia 11 kwietnia 1925 r. o ulgach celnych.

Na podstawie art. 7 punkt b ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. W zdaniu drugim ustępu drugiego § 3 rozporządzenia z dnia 11 kwietnia 1925 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. № 39, poz. 272), po wyrazach: „.....będą udzielone ulgi celne.....” wstawia się wyrazy: „za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu”.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

343.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 10 maja 1925 r.

o sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 13 i 62 ustawy z dn. 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) i w częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 lutego 1925 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. № 17 poz. 123) zarządza się co następuje:

§ 1. Koncesjonowani sprzedawcy wyrobów tytoniowych, posiadający na składzie wyroby tytoniowe wypuszczone w obieg handlowy przez b. koncesjonowane fabryki wyrobów tytoniowych i zaopatrzone w opaski, stwierdzające uiszczenie od tych wyrobów zysku monopolowego, oraz zaopatrzone w myśl postanowień § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 lutego 1925 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. № 17 poz. 123) w pieczęć urzędową inspektora kontroli skarbowej, jako też tytonie amerykańskie, wypuszczone w obieg handlowy na mocy zezwolenia b. Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego, zaopatrzone również w pomienioną wyżej urzędową pieczęć inspektora kontroli skarbowej, mogą je rozsprzedawać do dnia 30 czerwca 1925 r. po cenie taryfowej, ustanowionej w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 27 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 137 poz. 1150).

Z dniem 1 lipca 1925 r. powyższe wyroby tracą ostatecznie charakter wyrobów tytoniowych dopuszczonych do sprzedaży na obszarze Rzeczypospolitej w rozumieniu ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409).

§ 2. Sprzedaż i nabywanie wyrobów tytoniowych, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia po terminie określonym w § 1 tego rozporządzenia, karane będzie po myśli postanowień art. 32, 33 i 34 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Sprostowanie:

W Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 322 w rozp. Min. Przem. i Handlu z dn. 5.V. 1925 r. o wprowadzeniu w obieg pocztowych znaczków opłaty nowej edycji w wierszu pierwszym wydrukowano „... 3 czerwca 1925 r.”, winno być „... 3 czerwca 1924 r.”.